

[Ellen Strange Petersen.]

udtalt, at det forhold, at sygdommen er smitsom inden for narkomankredse, ud fra epidemiologiske overvejelser ikke kan berettige til tvangsforanstaltninger. Jeg synes, det lyder lovlig kynisk, som om man ville sige: lad bare narkomanerne smitte hinanden; i øvrigt har man jo set i den sidste tid, at sygdommen også smitter andre.

Men samtidig med behandling af de ramte er det nødvendigt med øgede anstrengelser for at bremse ungdomsnarkomaniens vækst, og her kommer jeg i første omgang over i justitsministerens regie. Jeg tror, der er almindelig tilfredshed med den skærpelse af straffelovens § 191, der blev vedtaget i fjor, med udvidelse af strafferammen op til 6 år for de groveste forbrydelser på narkotikaområdet. I min gruppe er der intet ønske om yderligere forhøjelse af strafferammen. Den giver mulighed for endnu strengere straffe, end der hidtil er idømt her i landet.

Bekæmpelse af narkotikamisbruget må, det er vi alle enige om, sætte ind over for indsmugling, distribution og handel. En indskriden over for forbrug af forbudte stoffer fra politiets og anklagemyndighedens side må alene vurderes ud fra politiets og anklagemyndighedens skøn over muligheder, det indebærer for at gribe ind over for distributionen. Men det rejser det spørgsmål, om vi ikke har været for tilbageholdende med hensyn til indgreb over for forbruget, idet forbrugere jo normalt ikke retsforfølges, men slipper med en advarsel fra politiet. Jeg er klar over, at dette er i overensstemmelse med det cirkulære, der var folketingsudvalgets betingelse for enighed om den skærpede strafferamme. Men vi bør, mener jeg, i lyset af de erfaringer, vi siden har høstet, overveje, om vi ikke dels har skabt en tilstand, hvor mange måske føler hashforbrug som noget nærmest legalt, dels har berøvet os midler til en mere effektiv indsats over for distributionen.

Når jeg siger distribution og ikke salg, er det, fordi jeg gerne vil gøre opmærksom på, at en vederlagsfri overdragelse meget vel kan være et indledende skridt til at skaffe sig en god kunde, og det kan være ganske særlig farligt, når det er børn og helt unge, der på denne måde bliver lokket med til noget, de ikke kan overskue. Jeg mener der-

for, at vederlagsfri overdragelse af hash og enhver anden form for narkotika bør straf- forfølges såvel som egentligt salg.

Jeg glæder mig over, at justitsministeren har lovet at indrette et særligt rejsehold til at bistå narkotikapolitiet ud over landet, og jeg håber i øvrigt på, at efterforskningen af narkotikasmuglere og -handlere aldrig må strande på grund af mandskabsmangel. Jeg anser disse forbrydere for lige så farlige for samfundet som rovmordere.

Vi må i narkotikabekæmpelsen stadig udbygge samarbejdet med andre lande. Som det fremgik af den nordiske betænkning, som jeg omtalte før, er der nøje kontakt mellem de nordiske lande, men også på internationalt plan er et samarbejde påkrævet. På Den interparlamentariske Unions møde i Haag i oktober i år blev det på nordisk foranledning vedtaget at søge narkotikaproblemerne drøftet på unionens møde i foråret 1971, og jeg tror, det er meget væsentligt, at vi har et godt samarbejde med andre lande om disse problemer.

Som nævnt vedrører narkotikaområdet mange ministerier, og jeg vil gerne ikke mindst til socialministeren sige, at det er overordentlig betydningsfuldt, at der bliver et nøje samarbejde mellem de mange forskellige institutioner, der har og i fremtiden får med behandlingen af unge stofmisbrugere at gøre. Det er absolut påkrævet, at bestræbelserne for behandling og resocialisering koordineres, og der må være en instans, som kontrollerer midlernes anvendelse og vurderer resultaterne, så man også kan opgive forsøg, de være sig nok så velmente og idealistiske, hvis resultaterne er for små i forhold til andre behandlingsmuligheder. Der må også samarbejdes på en sådan måde med politiet, at al illegal distribuering af stoffer båndlyses fra institutioner, hvor behandling og resocialisering skal finde sted.

Af et interview i Berlingske Tidende for 13. december i år med lederen af Københavns uropatrulje, politiassistent Erik Mathiesen, fremgår det, at adskillige institutioner åbenbart savner forståelse for dens side af samfundets indsats.

Vi er alle enige om, at fængsling af ganske unge, og det gælder også unge kriminelle narkomaner, så vidt muligt bør undgås, men så må de forhold, hvorunder de krimi-